

Guld med „583⁰/00“ og Sølv med 826⁰/00; udenfor saadan Stempling er ingen Stempling tilladt. Nu er der, som man vil se af et med Betænkningen fulgt Bilag, indkommet en Adresse fra Provindsguldsmedene, hvori navnlig de jydste Provindsguldsmede ophjse, at Forholdet er saaledes, at omtrent hele deres nuværende Lager, hvad Sølvgjenstande angaar, er af 11-lødigt Sølv, og at navnlig til praktisk Brug er 11-lødigt Sølv endog bedre end Sølv efter den Bestemmelse om 826⁰/00, som findes i det oprindelige Lovforslag. Vaade af den ene og den anden Grund have vi ment, at vi burde imødekomme navnlig Provindsguldsmedene, saa meget mere som de kjøbenhavnske Guldsmede ikke have sat sig derimod, og det forhaabentlig, som det ogsaa er udtalt i Betænkningen, ikke vil lægge nogen væsentlig Hindring i Veien for Lovforslaget, at en saadan ny Bestemmelse kommer ind, saaledes at det her-efter, naar Lovforslaget vedtages med denne Ændring, vil være tilladt at stemple, om jeg saa maa sige, 3 Kategorier, nemlig Guld paa 585⁰/00, Sølv paa 826⁰/00, som er fuldlødig Sølv, og 11-lødig Sølv, men udenfor dette vil Stempling ikke være tilladt. Det 3die Ændringsforslag er stillet til § 8. Den laveste Begyndelsesmulkt have vi ikke foreslået, men vi have tilladt os at foreslaa Forhøielse for de øvrige Mulktbeløb, da vi mene, at naar der i dette Forhold begaas Bedragerier, som kunne være særlig betydelige, er det ikke mere end billigt, at de Vedkommende komme til at betale ordentlige Mulkter. Det 4de Ændringsforslag gaar ud paa at tilføie, at er Tilfidsættelsen stiftet forsættelig eller i svigagtig Hensigt, bliver Dommen at offentliggjøre i de stedlige Blade paa den Straffedes Bekostning. Vi ere jo ved et Lovforslag, der har passeret Thinget for kort Tid siden, komme ind paa denne Vej, og jeg tror, at det er et af de bedste Midler til at hæmme Bedragerier, at, naar det er bevist, at det har været den domfældte Persons Hensigt at bedrage sine Medmenesker, bliver det offentliggjort, at der foreligger et Bedrageri. Vi have ment, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, og navnlig med den Udbredelse, Pressen har faaet, vil det være til væsentlig Nytte. Det 5te Ændringsforslag er ganske ubetydeligt. Det bestemmes i dette Lovforslag, at et trykt Ex-

emplar af denne Lov skal hænges op i ethvert Værksted, hvor de omhandlede Arbejder forfærdiges, og i ethvert Udsalgsted, hvor de forhandles, og vi have da ment, at de, der ikke gjorde det, burde straffes med en Mulkt paa 25 Kr. Ved at se Loven vil Publikum jo have Leilighed til at se, hvad det kan forlange, og vi have ment, at det var naturligt, at der holdes strengt over Lovens Opretholdelse. Det sidste Ændringsforslag har stor Betydning for de paagældende Næringsdrivende. Det gaar ud paa, at Loven ikke skal træde fuldstændig i Kraft før 1ste Januar 1893. Saavidt jeg erindrer, skulde den efter det oprindelige Lovforslag træde i Kraft efter 6 Maaneders Forløb. I Landstthinget forlængedes Fristen til 1ste Januar 1890, og vi have efter Opfordring fra Fagmænd stillet Forslag om denne yderligere Forlængelse, fordi nemlig de mindre Guldsmede ligge med store Lagere. Det vil maasse forundre, at jeg siger, at det især er de mindre Guldsmede, men det er i Virkeligheden dem, der ligge med de største Lagere, da de have ondt ved at faae Sagerne realiserede, hvorimod de større meget hurtigere kunne realisere, hvad man forresten godt kan tænke sig. Nogle af de mindre Guldsmede, især i Provindserne, kunne ofte ligge en halv Snes Aar med Ting, som de ikke kunne faae solgte. Vi have derfor ment, at det var rigtigt at forlange Tidsfristen, før Loven træder fuldt i Kraft, for at man ikke skal gjøre de mindre Guldsmede Urret, idet de ellers ikke kunne komme af med de Gjenstande. Naar Loven først træder i Kraft om paa det nærmeste 5 Aar, kunne de vistnok være tjente dermed. Jeg haaber, at den høitærede Minister ikke vil modsætte sig denne Forlængelse, og at det andet Thing ikke vil gjøre nogen væsentlig Indvending derimod; det vil jo ikke være saa overdrevent længe, før Loven træder i Kraft med fuld Virkning. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, og jeg haaber, at den ærede Minister ikke vil modsætte sig Ændringsforslagene, og at Landstthinget vil være enig i, at de navnlig paa et enkelt Punkt, med Hensyn til Provindsguldsmedene, forbedre Loven.

Justitsministeren (Nellemann):
Jeg skal bemærke, at jeg ikke har Noget